

22.05.2016/PL (*data polskiego tłumaczenia*)

Wzorzec FCI nr 165

SPINONE ITALIANO
(Wyżeł włoski szorstkowłosy)

Tłumaczenie z języka niemieckiego – Andrzej Brabletz
Edycja zmian uaktualnionego wzorca – Izabela Biernacka
Kraj pochodzenia: Włochy
Data publikacji obowiązującego wzorca: 13.11.2015
Użytkowanie: wyżeł.
Klasyfikacja FCI: Grupa 7 - Wyżły.
Sekcja 1 - Wyżły kontynentalne.
Typ „gryfon”.
Próby pracy wymagane.

KRÓTKI ZARYS HISTORYCZNY:

W literaturze znajdują się przekazy opisujące szorstkowłosego psa pochodzenia włoskiego, będącego przodkiem dzisiejszego spinone. Selicourt w swojej książce z roku 1683 "Le parfait chasseur" („Myśliwy doskonały”) mówi o „griffonie” pochodzącym z Włoch i Piemontu. W średniowieczu pies ten był często przedstawiany przez bardzo znanych malarzy; najbardziej znany jest fresk z XV wieku Andrea Mantegna w pałacu książęcym w Mantui.

WRAŻENIE OGÓLNE:

pies o silnej, mocnej i wytrzymałej budowie ciała; mocny kościec; dobrze rozwinięta muskulatura; szorstki włos.

WAŻNE PROPORCJE

budowa tułowia zbliżona jest do kwadratu. Długość tułowia odpowiada wysokości w kłębie, tolerowana jest dłuższa o 1 do 2 cm linia tułowia. Długość głowy odpowiada 4/10 wysokości w kłębie; jej szerokość mierzona na wysokości luków jarzmowych jest nieco mniejsza od połowy jej długości. **Długość lędźwi odpowiada nieco mniej niż 1/5 wysokości w kłębie.**

ZACHOWANIE/CHARAKTER:

Spinone posiada towarzyski charakter, jest łatwy do prowadzenia i cierpliwy, nadaje się do polowania w każdym terenie; jest prawie niezłomny i idzie chętnie w cierniste zarośla lub rzuca się do zimnej wody. Posiada szczególne predyspozycje do wydłużonego i szybkiego kłusu; jest z natury znakomitym aportierem.

GŁOWA:

górne linie mózgowieczaszki i kufy są rozbieżne.

CZEŚĆ MÓZGOWIOWA:

CZASZKA: kontur czaszki owalny; oglądana z przodu ma kształt dwuspadowego dachu; silnie rozwinięty guz potyliczny i mocno wydatną kość ciemieniową. Sklepienie czoła ani do przodu, ani na wysokość nie jest zbyt rozwinięte. Łuki brwiowe niezbyt wystające.

Stop: ledwo zaznaczony, natomiast bruzda czołowa zaznaczona jest mocno.

CZEŚĆ TWARZOWA:

Trufla nosa: leży w przedłużeniu kości nosowych; jest duża i gąbczasta z bardzo grubymi i mocno zaokrąglonymi górnymi brzegami; u białych psów jest różowo - cielista, nieco ciemniejsza u psów biało-pomarańczowych i **brązowa u brązowych dereszy**. Z profilu wystaje poza pionową linię fafli. Nozdrza są duże i wydatne.

Kufa: jej długość odpowiada długości mózgowieczaszki; mierzona w połowie jej głębokość odpowiada 1/3 jej długości. Profil kufy jest prosty lub lekko wypukły (garbonos). Boczne powierzchnie kufy są równoległe do siebie tak, że oglądana od przodu kufa wydaje się być kwadratowa. Dolny profil kufy określony jest przez górne wargi; najgłębszym punktem kufy jest kącik wargowy.

Wargi: wargi górne są raczej cienkie i tworzą pod truflą nosową kąt otwarty; w części przedniej są zaokrąglone, przykrywają przez to wargi dolne i tworzą przy kącie wargowym dobrze widoczną fałdę.

Szczęki/Zęby: szczęki mocne i normalnie rozwinięte; w części środkowej gałęzie żuchwy są leciutko wygięte.

Łuki zębowe są dobrze dopasowane; uzębienie kompletne, zgryz nożycowy lub cęgowy.

Policzki: suche.

Oczy: duże i daleko od siebie osadzone. Otwór między powiekami jest niemal okrągły; powieki przylegają dokładnie do gałek ocznych, które nie są ani osadzone zbyt głęboko ani nie są wypukłe; oczy leżą na jednej, niemal czołowej płaszczyźnie.

Tęczówki mają barwę ochry, a intensywność barwy zależy od umaszczenia.

Uszy: kształtu prawie trójkątnego; na długość sięgają nie dalej jak 5 cm poniżej linii gardła; na szerokość sięgają od miejsca, gdzie głowa osadzona jest w szyi, idąc do przodu, do połowy łuków jarzmowych. Ich przednie brzegi przylegają do policzków; nie są skręcone w korkociągi, ale obrócone do środka; czubki uszu są lekko zaokrąglone.

Uszy niemal zawsze noszone są zwieszane, unoszone są tylko nieznacznie. Płatki uszu są cienkie. Skóra pokryta jest włosiem gęstym, zmieszonym z rzadszym i dłuższym przy brzegach.

SZYJA: mocna i muskularna; wyraźnie oddzielona od karku i harmonijnie osadzona między łopatkami. Jej długość nie może przekraczać 2/3 długości głowy; jej obwód sięga 1/3 wysokości w kłębie. Dolny brzeg wykazuje słabo rozwinięty podwójny łańtek.

TUŁÓW: mieści się niemal w kwadracie.

Linia górna: typowa linia górna tułowia rozpoczyna się od lekko zaznaczonego kłębu i przebiega prawie prosto aż do połowy pleców, po czym unosi się wypukłą linią i łączy z mocną, dobrze wysklepioną częścią lędźwiową.

Kłęb: niezbyt wysoki. **Szczyty łopatek oddalone od siebie.**

Plecy: Przednia część jest niemal prosta, dalej lekko wznosi się w kierunku lędźwi, aby w końcu opaść w kierunku kończyn tylnych.

Lędźwie: lekko wypukłe i posiadające dobrze na szerokość rozwiniętą muskulaturę. Ich szerokość jest prawie równa ich długości.

Zad: szeroki, długi, dobrze umięśniony i skośnie ustawiony; z linią poziomą tworzy kąt od 30 do 35°, określony na podstawie nachylenia kości miednicy.

Klatka piersiowa: klatka piersiowa jest obszerna, głęboka i na połowie wysokości dobrze wysklepiona; sięga co najmniej do wysokości stawów łokciowych. Średnica klatki piersiowej ma najwyższą wartość w połowie wysokości i wyraźnie zmniejsza się w kierunku mostka z którym nie tworzy opływowego kształtu.

Żebra są dobrze wysklepione i skośnie, z szerokimi przestrzeniami międzyżebrowymi. Żebra wolne są długie, skośnie i dobrze rozwarte.

Linia dolna **i brzuch**: w obrębie klatki piersiowej linia dolna przebiega niemal poziomo, następnie w obrębie brzuszny lekko się unosi.

OGON: **Naturalny** i gruby, szczególnie u nasady; **bez frędzli**, noszony jest poziomo lub opadająco; **w kłusie bez nadmiernego machania.**

U psów używanych do polowania kopiowany, zgodnie z ustawą o ochronie zwierząt, w celu uniknięcia urazów; powinien mieć długość 15-25 cm licząc od nasady ogona.

KOŃCZYNY:

KOŃCZYNY PRZEDNIE:

Ogólnie wrażenie:

oglądane od przodu kończyny przednie są idealnie równoległe i pionowe do podłoża. Widziane z boku przedramię stoi pionowo a śródreczę lekko skośnie.

Łopatki: łopatki są mocne i długie, i mierzą tyle co ¼ wysokości w kłębie; ich nachylenie do poziomu wynosi 50°; w stosunku do środkowej płaszczyzny ciała szczyty łopatek nie leżą zbyt blisko siebie. Łopatki zaopatrzone są w dobrze rozwiniętą muskulaturę i w pełni wolne są podczas ruchu; Kąt pomiędzy łopatką a kością ramieniową wynosi 105°.

Ramię: nachylone jest do poziomu pod kątem 60°; prawie równoległe do środkowej osi ciała, dobrze umięśnione.

Łokcie: Równoległe do środkowej osi ciała. Wyrostek łokcia musi leżeć nieco przed pionową linią przebiegającą od kąta doogonowego łopatki do podłoża.

Odległość łokcia do podłoża odpowiada połowie wysokości w kłębie.

Przedramię: nieco dłuższe niż 1/3 wysokości w kłębie, pionowe zarówno z przodu jak i z boku; O mocnej kości. Tylne ścięgna są mocno zaznaczone tak, że zagłębienia pomiędzy ścięgnami a kośćmi są wyraźnie widoczne.

Nadgarstki: leżą w linii pionowej będącej przedłużeniem przedramienia. **Kość grochowata wyraźnie wystająca.**

Śródrezcze: jest płaskie i przebiega, widziane od przodu, w pionowej linii przedramienia; oglądane z boku stoi lekko skośnie. Jego długość odpowiada w przybliżeniu 1/6 długości kończyny do łokcia.

Łapy przednie: zwarte, okrągłe; palce ciasno przylegają do siebie i są wysklepione, tak samo jak przestrzenie pomiędzy palcami pokryte krótkim, gęstym włosiem. Twarde i suche opuszki są słabiej lub mocniej pigmentowane, zależnie od umaszczenia. Pazury mocne, zakrzywione ku ziemi i dobrze pigmentowane, ale nigdy czarne.

KOŃCZYNY TYLNE:

Ogólnie wrażenie:

widziane z boku tylne brzegi ud są nieco wypukłe; dobre kątownia pomiędzy poszczególnymi kośćmi; śródstopie musi stać prostopadle do podłoża; widziane od tyłu kończyny tylne są **równoległe**.

Uda: ich długość nie powinna przekraczać trzeciej części wysokości w kłębie. **Szerokie, lekko skośnie**. Ich tylne brzegi są nieco wypukłe

Podudzie: Jest nieco dłuższe od uda; jego nachylenie do poziomu wynosi w przybliżeniu 55° - 60°; w części górnej ma suchą muskulaturę; zagłębienie wzdłuż ścięgna Achillesa jest wyraźnie i dobrze widoczne.

Staw skokowy: jego boki są bardzo szerokie. Odległość guza piętowego do podłoża odpowiada w przybliżeniu trzeciej części wysokości w kłębie. Kątowanie stawu skokowego wynosi w przybliżeniu 150°.

Śródstopie: mocne i suche; jego długość odpowiada odległości między stawem skokowym a podłożem.

Śródstopie prostopadle, niezależnie z której strony się je widzi. Na wewnętrznej stronie może mieć zwykłe lub ruchome wilcze pazury.

Łapy tylne: **Zwarte, okrągłe, ale bardziej owalne niż przednie; palce dobrze przylegające do siebie i wysklepione, pokryte krótkimi grubymi włosami, również w przestrzeniach między palcami. Opuszki suche i twarde, są mniej więcej pigmentowane zgodnie z umaszczeniem. Pazury mocne, zakrzywione ku ziemi i dobrze pigmentowane, ale nigdy czarne.**

RUCH: swobodny wyrok; podczas polowania wydłużony i szybki kłus, czasami przerywany galopem.

SKÓRA: skóra dobrze przylegająca do ciała; musi być gruba i sucha. Na głowie, gardle, w pachwinach, w pachach i na tylnych częściach tułowia jest cieńsza; w stawach łokciowych miękka w dotyku. Tworzy dwie skąpe fałdy, które wychodzą spod gałęzi zuchwy i giną w górnej połowie szyi (łałok). Gdy nosi schyloną głowę, można jeszcze zauważyć parzystą fałdę, która przebiega do tyłu przez policzek od kąta skroniowego kąta; fałda ta na tylnym brzegu kończy się kosmykami włosów. Pigmentacja skóry zmienia się w zależności od barwy łat szaty. Barwa zewnętrznych błon śluzowych musi odpowiadać umaszczeniu skóry.

SZATA:

Włos: długość włosa na tułowiu 4 do 6 cm, nieco krótszy na kufie, głowie, uszach, przednich częściach kończyn i na łapach. Na tylnych częściach kończyn jest włos szcztokowaty, ale nigdy nie z frędzlami. Długie i sztywne włosy ozdabiają łuki brwiowe i fafle; tworząc gęste brwi, wąsy i brodę. Włos jest sztywny, twardy, gęsty i raczej przylegający; nie ma żadnego podszerstka.

Umaszczenie:

- czysto białe,
- białe z pomarańczowymi łatami,
- białe z pomarańczowym nakrapianiem (cętkowany),
- biały z brązowymi łatami
- **brązowy lub pomarańczowy deresz**

Preferowanym odcieniem brązu jest kolor mnisiego habitu. Niedopuszczalne umaszczenia: trójkolorowe, podpalanie i czerń w jakiegokolwiek kombinacji.

WIELKOŚĆ I WAGA:

Wysokość w kłębie: psy od 60 do 70 cm,
suki od 58 do 65 cm,

Waga: psy od 32 do 37 kg,
suki od 28 do 30 kg.

WADY: Wszystkie odstępstwa od tego, co podano powyżej, powinny być traktowane jako wady, we właściwej proporcji powodujące obniżenie oceny w zależności od stopnia ich nasilenia, konsekwencji zdrowotnych, wpływu na dobrostan psa **i jego zdolność do wykonywania tradycyjnej pracy.**

- Ogon cienki lub zawinięty w górę

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- agresywność lub nadmierna lękliwość.

- Każdy pies wykazujący fizyczne lub psychiczne nieprawidłowości powinien zostać zdyskwalifikowany.

- zbieżność górnych linii mózgowieczaszki i kufy.

- całkowite niedobarwienie trufli nosa.

- wklęsły grzbiet nosa.

- tyłozgryz, wyraźny przodozgryz.

- rybie oczy.

- skóra czarno pigmentowana.

- umaszczenie trójkolorowe, z podpalaniem lub czarne w jakiegokolwiek kombinacji.

N.B. u psów obydwaj prawidłowo rozwinięte jądra muszą w całości znajdować się w worku mosznowym.
Tylko psy pełnowartościowe, klinicznie zdrowe i typowe, mogą być wykorzystane do celów hodowlanych.